

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1182/2015
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.П., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 63/14 од 08.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 939/15 од 24.09.2015. године, у седници већа одржаној 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., адвоката М.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 63/14 од 08.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 939/15 од 24.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 63/14 од 08.05.2015. године окривљени И.П., је оглашен кривим да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору почев од 02.09.2013. године па до 08.05.2015. године. Окривљени И.П. је обавезан да оштећеном Љ.Ч. на име имовинскоправног захтева исплати износ од 14.813.460,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је за преостали део имовинскоправног захтева оштећени Љ.Ч. упућен на парнични поступак. Окривљени И.П. је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 939/15 од 24.09.2015. године усвојена је жалба браниоца окривљеног И.П., па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 63/14 од 08.05.2015. године само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног И.П. због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234. став

3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ осудио на казну затвора у трајању од две године у коју се окривљеном има урачунати време проведено у притвору почев од 02.09.2013. године, па до 08.05.2015. године, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног у преосталом делу одбијене као неосноване, а побијана пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног И.П., адвокат М.П., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да исте преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеном за кривично дело из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ изрећи казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) КЗ и у вези са тим наводи да нижестепени судови нису правилно одмерили казну окривљеном и нису је индивидуализовали. Наиме, бранилац сматра да је у конкретном случају требало да су судови приликом одмеравања кривичне санкције цене све олакшавајуће околности и личност окривљеног као учиниоца кривичног дела, као и чињеницу да је окривљени током поступка провео у притвору једну годину и шест месеци, а које све околности по оцени браниоца указују на то да је код окривљеног постигнута сврха кажњавања и да је он током поступка притворском мером постигао ресоцијализацију своје личности, због чега отпада потреба за одређивањем ефективне казне затвора у трајању од две године.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног иако истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у суштини указује на то да нижестепени судови нису правилно одмерили казну окривљеном, с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, односно указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде

закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног И.П., оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.